

การศึกษาความสามารถในด้านการฟัง – พูดและเจตคติต่อการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน
โดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์*

A STUDY OF ENGLISH LISTENING – SPEAKING ABILITIES AND
ATTITUDE TOWARDS LEARNING ENGLISH USING THE GENRE – BASED
APPROACH (NEWS REPORT GENRE FEATURES)

กัณฑ์ภูษิต วิโรจะ

Kanphusit Viroja

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

E-mail: kanphusitv@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในด้านการฟัง – พูดและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรีบริหารธุรกิจ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรีบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบบแผนการทดลองเป็นแบบการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design) ใช้เวลาในการทดลอง 21 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบความสามารถด้านในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินผลความสามารถในด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การทดสอบค่าทีที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า: 1) ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษา

* Received 16 April 2020; Revised 6 May 2020; Accepted 29 May 2020

แบบบรรณฐานโดยใช้บรรณลักษณะของหนังสือพิมพ์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษา แบบบรรณฐานโดยใช้บรรณลักษณะของหนังสือพิมพ์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสามารถด้านการฟัง – พูด, เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ, การสอน ภาษาแบบบรรณฐาน

Abstract

The purpose of this research was to study English Listening – Speaking Abilities and Attitude Towards Learning English of the first year diploma at Thonburi Business Administration Technological College using the Genre Based Approach (News Report Genre Features). The sample of this study was 20 students studying in the first year diploma level of the 2019 academic year at Thonburi Business Administration Technological College and they enrolled in Developing Skills for English Communication 2. The samples were selected by purposive sampling and the One Group Pretest – Posttest Design was used in this study. The length of the experiment was 21 hours. The instruments used in this study were lesson plans, test, rating scale form for English listening – speaking abilities and the attitude towards English learning questionnaires. The data was statistically analyzed by t – test for dependent samples.

The result of this research revealed that: 1) English listening – speaking abilities of the first year diploma students at Thonburi Business Administration Technological College using the Genre Based Approach (News Report Genre Features) after the experiment was significantly higher than before the experiment at the .01 level. 2) Attitude toward learning English the first year diploma students at Thonburi Business Administration Technological College using the Genre Based Approach (News Report Genre Features) after the experiment was significantly higher than before the experiment at the .01 level.

Keywords: Listening – Speaking Abilities, Attitude Towards Learning English, Genre Based Approach

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นอันมากทั้งนี้เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ตลอดจนทั้งความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร จึงจำเป็นต้องใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการติดต่อด้านต่าง ๆ ภาษาอังกฤษนับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญและแพร่หลายที่สุด ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีจะได้เปรียบในการสื่อสารและสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อสังคมไทยในการสื่อสาร การศึกษาและการประกอบอาชีพ ทั้งนี้เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ในแต่ละวันจะมีสารสนเทศจำนวนมากซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษเข้ามาในประเทศไทย มีผลต่อสังคมไทย คนไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จากความจำเป็นอันเนื่องมาจากภาษาอังกฤษที่ได้รับการยอมรับกันว่าเป็นภาษาสากลเพื่อการสื่อสารภาษาหนึ่ง อีกทั้งการรู้ภาษาต่างประเทศช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้คน ความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีความเข้าใจ ภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรม สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) และยังตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษรวมทั้งการใช้ภาษาอังกฤษเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ การเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดและเพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และความเจริญก้าวหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อรรธา วงศ์โสธร, 2539)

นอกจากแนวความคิดดังกล่าวข้างต้น ลิตเติลวูด (Littlewood, W., 1984) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Factors) ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ และความสนใจ นอกจากนี้ในชีวิตของคนไทย ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตมากขึ้นอันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี สารสนเทศในด้านต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ทำให้คนไทยมีโอกาสที่จะเห็นภาษาอังกฤษอยู่เสมอจากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน เช่น ป้ายโฆษณา ฉลากสินค้า ข่าว เพลง ภาพยนตร์ การ์ตูน เป็นต้น แนวความคิดดังกล่าวยังสอดคล้องกับ เซียร์ฟอร์ดและริดเดนซ์ (Searfoss, Lyndon W. & John, Readence) กล่าวว่า การนำเนื้อหาจากสื่อต่าง ๆ ที่พบในชีวิตประจำวันมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวจากสิ่งแวดล้อมและชีวิตจริงที่อยู่ใกล้ตัว ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน (Searfoss, Lyndon W. & John, Readence, 1994) แนวความคิดดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิดของ แซนเดอร์สัน (Sanderson,

Paul) ได้เสนอแนะว่า การใช้หนังสือพิมพ์ทำให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการเรียนและพัฒนาทักษะในการเรียนภาษา (Sanderson, Paul, 1999) นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังช่วยสร้างบรรยากาศแปลกใหม่ภายในห้องเรียนทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจ สนุกสนาน อันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ (Sanges, Marientonietta Vico, 1983)

วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรีบริหารธุรกิจ กทม. จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ดำเนินนโยบายจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งผลิตนักเรียนนักศึกษาเข้าสู่อาชีพในสถานประกอบการต่าง ๆ และศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาอื่นที่สูงขึ้น หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อใช้ในสถานการณ์จริง ตามสาขางานอาชีพที่เกี่ยวข้อง และฝึกทักษะการวิเคราะห์ แก้ปัญหาและตัดสินใจ ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันและการทำงาน โดยได้บรรจุรายวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 ไว้ในหลักสูตร จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาในรายวิชารายวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 ปีการศึกษา 2561 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและไม่สามารถฟัง – พูดภาษาอังกฤษถึงขั้นสื่อสารได้ผลพบว่าผลสัมฤทธิ์ในด้านการฟังพูดต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 48 จากคะแนนมาตรฐานที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุจุดประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้อันเนื่องมาจากการเรียนการสอนแบบปกติที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเฉพาะทักษะการฟัง – พูดยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพึงพอใจเพราะนักเรียนยังไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้เข้าใจหรือถ้าสื่อสารได้มักจะใช้ภาษาในลักษณะที่เจ้าของภาษาไม่ใช้กัน (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2539)

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาความสามารถในด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน และพบว่าวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre Based Approach) ซึ่งยึดหลักทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ(Systematic Linguistics Theory) ของเอ็มเอเค ฮอลลิเดย์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2536) การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐานเน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อเนื้อความ (Text) ตามอรรถลักษณะ (Genre) ซึ่งใช้ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมากมีอยู่ 8 ประเภท ได้แก่ เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount Genre) การรายงาน (Report Genre) การอธิบาย (Explanation Genre) การแสดงความคิดเห็น (Exposition Genre) วิธีการ (Procedure Genre) การบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) การอภิปราย (Discussion Genre) และการสังเกต (Observation Genre) แนวการสอนนี้ยังเน้นความแวดล้อมที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจนเรียกว่าบริบทที่สำคัญ

คือบริบทสถานการณ์ซึ่งประกอบด้วย เรื่องราว ความสัมพันธ์ผู้ใช้ภาษา และวิธีการใช้ภาษา เป็นต้น รวมทั้งบริบททางวัฒนธรรม แนวการสอนตามทฤษฎีนี้เป็นการใช้คำศัพท์ในแต่ละสถานการณ์ของผู้สื่อความ เรียกว่า ทำเนียบภาษา (Register) ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนใช้เนื้อความแต่ละอรรถลักษณะ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาซึ่งเป็นตัวป้อนที่เข้าใจอย่างชัดเจนเพราะวิธีการสอนได้ครอบคลุมรูปแบบภาษาทั้งหมด คือ เสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความหมายซึ่งทำให้ผู้รับรู้เรื่องราวเข้าใจได้ชัดเจนและทำให้ผู้เรียนได้รับทราบผลการฝึกความสามารถในด้านการฟัง – พูดตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกล่าววว่า การสอนภาษาแบบอรรถฐานทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนแบบเดิม (สงวนศรี ไทรอค, 2547)

จากเหตุผลและข้อค้นพบจากงานวิจัยดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ มาทำการวิจัยศึกษาความสามารถในด้านการฟัง – พูดและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรีบริหารธุรกิจ เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านการฟัง – พูดและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรีบริหารธุรกิจ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ ก่อนและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรีบริหารธุรกิจ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ ก่อนและหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553) ดังนี้

ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

E คือ กลุ่มทดลอง (Experimental group)

T₁ คือ ทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X คือ ทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์

T₂ คือ ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรีบริหารธุรกิจ กทม. ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะที่ลงทะเบียนเรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย และ 3) แบบประเมินความสามารถด้านการฟังพูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบดังกล่าวได้ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือแล้วโดยค่าความยากง่ายระหว่าง 0.50 – 0.71 ค่าอำนาจจำแนกแบบที (t) เป็นรายข้อระหว่าง 2.00 – 6.45 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 และ 4) แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อผู้วิจัยได้ปรับใช้แบบสอบถาม (เรณู ดวงมณี, 2546) ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .85 และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ทำการตรวจสอบเครื่องมือ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ผลการตรวจสอบพบว่าข้อคำถามมีเนื้อหาครอบคลุมคล่องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้ 1) จัดปฐมนิเทศทำความเข้าใจกับผู้เรียน ถึงวิธีการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการประเมินผล 2) นำแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามก่อนทำการทดลอง 3) ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) จากแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ 4) ดำเนินการวิจัยทดลองสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ ใช้เวลาสอนประมาณ 21 ชั่วโมง 5) ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบที่ใช้ก่อนการทดลอง 6) นำแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลองให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถาม 7) ตรวจสอบให้คะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในด้านการฟัง – พูดและแบบสอบถามเจตคติแล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวนของคะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ รายบุคคล

ก่อนและหลังการทดลอง และทดสอบค่าที่ t – test for Dependent Samples โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC

ผลการวิจัย

1. จากการศึกษาความสามารถในด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากทดสอบของนักศึกษา มาหาค่าเฉลี่ย และหาค่าผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบค่าแบบที่ (t – test for Dependent Samples) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในด้าน การฟัง – พูด ภาษาอังกฤษ	N	\bar{x}	S	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	20	57.59	9.45			
				358.15	6851.47	26.95**
หลังการทดลอง	20	75.40	7.49			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงว่า ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นั่นคือการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการโดยใช้เอกลักษณ์ของหนังสือพิมพ์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง – พูดสูงขึ้น

2. จากการศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบค่าแบบที่ (t – test for Dependent Samples) ผลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

เจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	N	\bar{x}	S	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	20	65.5	8.84			
				369	7431	14.41**
หลังการทดลอง	20	75.40	7.49			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการโดยใช้วรรณกรรมของหนังสือพิมพ์ช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนสูงขึ้น

อภิปรายผล

1. จากผลการทดลองพบว่า ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้รับการสอนตามแนวการสอนภาษาแบบบูรณาการโดยใช้วรรณกรรมของหนังสือพิมพ์ สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากสาระประเด็นสำคัญดังนี้

1.1 การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการโดยใช้วรรณกรรมของหนังสือพิมพ์ส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพราะว่านักศึกษาได้ใช้ประสบการณ์ความรู้เดิมมาช่วยในการฟัง – พูดและทำให้ค้นหาหรือคาดเดาคำตอบได้รวดเร็วและถูกต้องมากขึ้น และนอกจากนี้การสอนภาษาแบบบูรณาการโดยใช้ลักษณะของหนังสือพิมพ์เป็นการเน้นให้นักศึกษาเข้าใจวรรณกรรมของหนังสือพิมพ์ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ พาดหัวข่าว ความนำข่าว รายละเอียดของข่าว และสรุปข่าว เพราะบทเรียนที่นำมาใช้เป็นเรื่องที่คุ้นเคย ใกล้ตัว เป็นเรื่องใหม่ทันสมัยเหมาะสมกับระดับวัยของผู้เรียน และเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และยังช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้นและประสบการณ์ความรู้เดิมจะช่วยคาดเดาคำตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง – พูดได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยยา เปรมภักดิ์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรียานุสรณ์ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการกับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษและเจตคติระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 (ชัยยา เปรมภักดิ์, 2543) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาทีณี ศรีแป๊ะปัว ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง – พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวินิตศึกษาในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพฯ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการสอนโดยใช้วรรณกรรมประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วรรณกรรมประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (วาทีณี ศรีแป๊ะปัว, 2538)

2. การศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ ผลการศึกษาพบว่าเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้อรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ มีการจัดกิจกรรมอย่างมีระบบโดยนักศึกษามีโอกาสใช้ความสามารถในด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่และเป็นวิธีที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้กล้าแสดงออกพร้อมมีความเชื่อมั่นในตนเองจึงประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจากอรรถลักษณะของหนังสือพิมพ์ประกอบด้วย พาดหัวข่าว (Headline) ความนำข่าว (Lead) รายละเอียดของข่าว (Additional Information) และสรุปข่าว (Conclusion) ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องที่ฟัง – พูดดีขึ้นเนื่องจากนักศึกษามีความรู้พร้อมและประสบการณ์ความรู้เดิมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และรูปแบบองค์ประกอบของหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเรื่องราวที่เป็นปัจจุบันและหนังสือพิมพ์เป็นเอกสารจริงจึงทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ว่าสามารถเชื่อมโยงความรู้จากที่เรียนไปใช้กับชีวิตประจำวันได้เพราะเป็นสิ่งที่มีพบในชีวิตประจำวันทำให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่างภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริงและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารฟัง – พูดภาษาอังกฤษได้เป็นที่เข้าใจก็ย่อมมีความรู้สึภาคภูมิใจว่าตนเองประสบความสำเร็จและภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในการสื่อสารการมีเจตคติที่ดีเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาใด ๆ แล้วจะประสบผลสำเร็จต่อการเรียนภาษานั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแครชเชน (Kranshen, S.D. & D.T, Tracy) กล่าวว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพราะว่าการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป็นองค์ประกอบในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะใช้ภาษาติดต่อกับเจ้าของภาษาหรือยอมรับในการเรียนรู้ภาษานั้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ประโยชน์โดยผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจภาษาและสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง (Kranshen, S.D. & D.T, Tracy., 1995) จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับแนวคิดของ ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานมีความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง, 2548) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สงวนศรี ไทรอค ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการ

เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้ลักษณะของการอ่านนิทาน หนังสือพิมพ์ และการอธิบายกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้ลักษณะของการอ่านนิทาน หนังสือพิมพ์ และการอธิบาย มีความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู (สงวนศรี โทโรค, 2547)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. หลังการทดลองนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรีบริหารธุรกิจที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้ธรรมชาติลักษณะของหนังสือพิมพ์มีความสามารถในด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. หลังการทดลองนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรีบริหารธุรกิจที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้ธรรมชาติลักษณะของหนังสือพิมพ์มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. หากนำวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้ธรรมชาติลักษณะของหนังสือพิมพ์ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปใช้กับนักศึกษาระดับต่าง ๆ ครูผู้สอนควรมีการปรับเนื้อหาและระดับภาษาที่จะใช้ให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียน

2. ครูผู้สอนควรฝึกเทคนิคการตั้งคำถามโดยใช้ธรรมชาติลักษณะของหนังสือพิมพ์เป็นคำใบ้ (Clue Word) ในการหาคำตอบเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนดึงเอาประสบการณ์ความรู้เดิมมาอธิบายและหาคำตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ หรือไปทัศนศึกษานอกสถานที่เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

4. ควรมีการเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานโดยใช้ธรรมชาติลักษณะของหนังสือพิมพ์กับวิธีการสอนปกติหรือวิธีการสอนอื่น ๆ เพื่อศึกษาว่าวิธีการสอนใดให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่ากัน

5. ควรศึกษาการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับระดับช่วงชั้นอื่น ๆ เช่น มัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- เรณู ดวงมณี. (2546). การศึกษาผลของเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2536). การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพมหานคร: ประยูรวงศ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง. (2548). ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการกับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยยา เปรมภักดี. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง – พูดแบบบูรณาการและการสอนตามคู่มือครู. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาทีณี ศรีแปะปัว. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง การพูด และปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอรรถลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สงวนศรี โทโรค. (2547). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการกับการสอนแบบเดิม. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยอิดิธโคแวน ออสเตรเลีย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Kranshen, S.D. & D.T, Tracy. (1995). The Natural Approach Language Acquisition in
the Classroom. London: Prentice Hall Europe.
- Littlewood, W. (1984). Foreign and Second Language Teaching. Cambridge:
Cambridge University Press.
- Sanderson, Paul. (1999). Using Newspaper in the classroom. New York: Cambridge
University Press.
- Sanges, Marientonietta Vico. (1983). Developing Integrated Skills Through Reading
Newspaper. English Teaching forum, 21(1), 38-40.
- Searfoss, Lyndon W. & John, Readence. (1994). Helping Children Learn to Read.
(3rd ed.). USA: A Simon & Schutter.